

106 Jens Vejmand

Musik Carl Nielsen Tekst Jeppe Aakjær

unis.

1. Hvem sid - der dér bag skær - men med klu - de om sin hånd, med
 læ - der-lap for ø - jet og om sin sko et bånd? Det
 er så-mænd Jens Vej - mand, der af sin su - re nød med
 ham - ren må for - vand - le de hår - de sten til brød.

1. Hvem sidder dér bag skærmen
 med klude om sin hånd,
 med læderlap for øjet
 og om sin sko et bånd?
 Det er såmænd Jens Vejmand,
 der af sin sure nød
 med hamren må forvandle
 de hårde sten til brød.

2. Og vågner du en morgen
 i allerførste gry
 og hører hamren klinge
 på ny, på ny, på ny,
 det er såmænd Jens Vejmand
 på sine gamle ben,
 som hugger vilde gnister
 af morgenvåde sten.

3. Og ager du til staden
 bag bondens fede spand,
 og møder du en olding,
 hvis øje står i vand,
 det er såmænd Jens Vejmand
 med halm om ben og knæ,
 der næppe véd at finde
 mod frosten mer et læ.

4. Og vender du tilbage
 i byger og i blæst,
 mens aftenstjernen skælver
 af kulde i sydvest,
 og klinger hammerslaget
 bag vognen ganske nær,
 det er såmænd Jens Vejmand,
 som endnu sidder dér.

NÅR MAN KÆMPE FOR NOGET

ALINEA & WH - RINGE I VANDET

5. Så jævned han for andre
den vanskelige vej,
men da det led mod julen,
da sagde armen nej;
det var såmænd Jens Vejmand,
han tabte ham'ren brat,
de bar ham over heden
en kold decembernat.

6. Der står på kirkegården
et gammelt frønnet bræt;
det hælder slemt til siden,
og malingen er slet.
Det er såmænd Jens Vejmands.
Hans liv var fuld af sten,
men på hans grav – i døden,
man gav ham aldrig én.

1.2: skærmen = læskærmen, 1.6: nød = nødvendighed, 2.2: gry = dagens begyndelse, 3.1: ager = kører,
3.2: spand = hesteforspænd, 5.3: led mod = nærmede sig, 6.2: frønnet = mosfyldt, 6.4: slet = ringe

ALINEA & WH – RINGE I VANDET

NAR MAN KÆMPER FOR NOGET